

Luter a Roma

Dij, 29/09/2011 per Guillem Correa

[Ventijol suau](#)

L'any 1511 Martí Luter va visitar Roma. Millor dit encara: va tornar de Roma. El seu viatge va començar a la tardor de l'any 1510 i va durar fins la primavera de 1511. Luter no és el protagonista d'aquest viatge, sinó que la seva tasca és acompanyar el germà de l'Ordre a qui li havien fet l'encàrrec: un veterà i venerable pare del claustre agustiniana de la ciutat d'Erfurt.

Segons els estudiosos de Luter, el viatge no va contribuir, ni de bon tros, a fomentar el canvi espiritual que, posteriorment, experimentaria. Com a bon creient de la seva època Luter es va dedicar, durant la seva estada a Roma, a visitar els anomenats llocs sagrats de la ciutat. Va fer el recorregut de les set Basíliques majors, tot fent dejuni, una rere l'altra per poder prendre la Comunió a Sant Pere. Luter va participar, com qualsevol altre monjo medieval, a la vida religiosa de la ciutat tot cercant les indulgències que s'hi oferien i tractant d'aprendre tant de la manera de predicar del clergue romà com de la seva expressió litúrgica.

Quan els dos monjos alemanys van arribar a Roma, el Papa era al front de batalla. La ciutat estava regida per dos cardenals un dels quals es trobava molt malalt. Malgrat totes les seves gestions no van poder, ni tan sols, trobar el Secretari de la Cúria.

Segurament si haguéssim de destacar algun aspecte d'aquest viatge seria els silencis de Luter. Un dels silencis més aclaparador és el seu hermetisme sobre la duresa del viatge. Seguint les regles de la seva ordre, els dos monjos alemanys van fer el viatge a peu en mig d'un temps desfavorable que va contribuir, en gran manera, a la dificultat d'un retorn que suposava travessar els Alps en època hivernal. Sens dubte, un esforç sobrehumà.

Hem d'esperar fins a la primavera de l'any 1513 perquè Luter visqui l'experiència espiritual que el portà a descriure-la, anys més tard, tot dient: "em vaig sentir com si hagués nascut de nou". És el que es coneix com la "vivència de la torre".

Aquella experiència de fe transformadora va fer niu en el seu cor i va canviar la seva mirada del text sagrat i del seu ministeri eclesial.

L'any 1517, molt lluny del seu viatge a Roma i una mica distant del seu retrobament amb la "justificació davant de Déu per la fe" de l'any 1513, Luter escriu dues cartes: una a l'Arquebisbe de Maguncia i l'altra al Bisbe de Magderburg en què denunciava els manipuladors sermons de Johann Tetzel per vendre indulgències. A ambdós els adjunta les seves "95 Tesis" -escrites en llatí-. En la seva missiva, Luter demana un debat acadèmic sobre el que s'està vivint. El 31 d'octubre de 1517 clava, seguint el costum de l'època, les seves ja esmentades tesis a la porta de l'Església del castell de Wittenberg perquè siguin difosos els seus plantejaments.

Va ser el principi d'un nou camí o potser va ser retornar al camí antic.

Fos el que fos, el cert és que avui, tal com ho va experimentar Luter l'any 1513, a totes i tots ens faria bé esbrinar què va portar a aquell monjo agustí a escriure "em vaig sentir com si hagués nascut de nou".